

Доброто дарява криле



Поезия

Доброто дарява криле

Поезия

Любовта е като птица,
тъй прѣкрасно. Тя дѣти,
Тя е като огърлица,
на Небето, отъ звѣзди!

Тя е като чуденъ изворъ,
кой се въ планината дѣй,
и отъ който, който пие,
вдѣхновява се и пѣй!

Тя е също и бѣженъ новѣй,
ведролукъ, възъ утринта,
и е като малко цвѣте,
Тя е храмъ на Вѣчността!

Любовта е като птица

Любовта е като птица,
тъй прѣкрасно Тя лети,
Тя е като огърлица,
на Небето, отъ звѣзди!

Тя е като чуденъ изворъ,
кой се въ планината лѣй,
и отъ който, който пие,
вдѣхновява се и пѣй!

Тя е също нѣженъ повѣй,
ведроликъ, въвъ утринта,
и е като малко цвѣте,
Тя е храмъ на Вѣчността!

Небето е тукъ, на земята

Небето е тукъ, на земята

и пълна е съ ангели тя!

-Кжде сж имъ -питатъ -крилата?

-Крилата имъ е мисълта!

Крилати сж тѣхнитѣ чувства

и всичкитѣ тѣхни дѣла,

защото е пжтя имъ свѣтъль,

кой води ги къмто върха!

Душитѣ имъ малки слънца сж,

и блика отъ тѣхъ Любовта,

а тѣ като малки дѣца сж,

прѣдъ своя Учитель-Христа!

На челото на Твореца

На челото на Твореца
кржгъ, въ трижгълникъ стои,
триединството, вѣнеца,
на словата Му добри,

изразява този бѣлѣгъ,
тозъ на славата печатъ,
видишъ ли го, поклони се,
Той е повече отъ Братъ!

Той е повече отъ всичко,
Той е вѣчна свѣтлина,
Той въ Небето е джгата,
и звѣздитъ и мира!

Всрѣдъ Зора щастлива

Богъ Любовь е, Мждрость,
Истина красива,
който Го погледне,
свѣтва и оживя!

Той доброто носи,
въ своята каляска,
гдето мине пѣе,
вѣтъра Му плѣска!

Като Слънце грѣе,
всрѣдъ Зора щастлива,
и въ когото срѣщне,
благодать налива!

Съ чистотата на дѣте

Малка феичка вървеше,
съ чистотата на дѣте,
не вървеше, а летеше,
съ ангелскитѣ си криле,

а косата ѝ — коприна,
се простираше така,
както свѣтлината бѣла,
на вълшебната Зора,

а усмивката ѝ нѣжна,
като пѣсень на мира,
ще прославяше Твореца,
на безбройнитѣ слънца!

Въ Небето на душитѣ

Въ Небето на душитѣ
изгрѣва Любовта,
като Великъ Учителъ-
Отецъ на Вѣчността,

съ усмивка лекокрила
и приказни крила,
въвъ словото си скрила
вълшебство, красота,

а пъкъ въ сърдцето пѣсень,
въ гласътъ си свѣтлина,
въ очитѣ си лазурность,
а въ мислитѣ блага!

Ангелътъ на Красотата

Ангелътъ на Красотата
свойта пѣсенъ ми изпя,
тъй подобенъ на Зората
и на Слънцето, изгря,

съ най-красиви, нѣжни чувства
и съсъ мисли най-добри,
той доброто не пропуска,
съ него да се прояви,

а усмивката му-Пролѣтъ,
като, че презъ мѣсецъ Май,
и като Божественъ полетъ,
отъ къмъ Вѣчностъ, къмъ Безкрай!

Времето на Вѣчността

Времето на Вѣчността изгрѣва,
както Слънцето въ зори,
и крилетѣ си разтвара,
волно за да полети!

Тя стои предъ вѣковетѣ,
като, че сж на парадъ,
и брой имъ редоветѣ,
съ погледъ чистъ и вѣчно младъ!

Тя дойде да озари ни,
съ бѣлата си свѣтлина,
и съсъ ней да окрили ни!
Богъ Любовь е! Омъ Хара!

Любовта е мощна сила

Любовта е мощна сила,
пжть къмъ Бога, свѣтлина,
нѣжна ласка и закрила,
мила Майка, благъ Баща,

нѣжно цвѣте, отъ джгата,
ручей бистъръ, въ планина,
малко брѣмбарче, въ тревата,
свѣтълъ ангелъ, въ небеса,

Тя е подтикъ къмъ доброто,
Тя е фея съсъ крилца,
Тя на Бога е едното,
отъ троитѣ Му лица!

Тя нарича се Незнайна

Тя нарича се Незнайна,
казватъ, виждали сж я,
виждали сж скрита тайна,
всрѣдъ звѣздите свѣтлина!

Тя разкрила се е малко,
като царска дъщеря,
всрѣдъ народа ѝ, не малко,
я познаватъ катъ слуга!

Тя услужва на ония
болни, бѣдни, безъ храна,
и живѣе съ Чистотата,
съ Добротата и съ Мира!

Като слънцето е Тя

Тя погледна Го красиво,
Тя Му беше дъщеря,
слѣдъ като изпя за Него,
на Живота пѣсенъта!

Всички слушаха смълчани,
кой бе чувалъ до сега,
тазъ молитва, като пѣсенъ,
съ благодарствени слова!?!...

По-голѣма благодарностъ,
отъ добрата дъщеря,
мисля, нѣма за бащата,
като Слънцето е Тя!

Господаря на Небето

Господаря на Небето,
въ рабски образъ, тукъ дойде,
на земята, за да свѣти,
и да ни дари криле,

съсъ които да летиме,
въ Царството на Вѣчността,
и звѣздите да ни бждатъ,
като, въ пжтя, стжпала!

Благодарни сме ти ние,
Господи, да се свѣти,
всрѣдъ душиѣ Твойто Име,
въ насъ мирѣтъ ти да цѣвти!

За Божественото Царство

За Божественото Царство
пѣй, учи и работи,
дай на болнитѣ лѣкарство,
здравитѣ развесели!

Ти си войнъ на свѣтлината,
твоятъ домъ е Вѣчността,
ангелитѣ сж ти Братя,
твой Учитель е Христа!

Чуй, Учителя говори,
не съсъ думи, а съ дѣла,
а словата Му цвѣтя сж,
отъ джгата на мира!

Дѣте на Изгрѣва

То дойде за да цѣлуне,
на Учителя, ржка!

-Вие ли сте!?-Го попита.

-Азъ съмъ!-Господа каза,

и подаде си ржката,
то цѣлуна я, сждба,
да цѣлунешъ Свѣтлината,
да цѣлунешъ Любовта,

да цѣлунешъ Чистотата,
да цѣлунешъ Вѣчността,
друго има ли по-важно,
отъ завѣта на Христа!?...

Колелото на Живота

Колелото на Живота,
въвъ душитѣ ни твори,
и въ сърдцата, въ умоветѣ,
въ духоветѣ ни, дори!

То върти се и дарява
своитѣ блага така,
както прави свѣтлината,
то само е свѣтлина!

То дарява ни Надѣжда,
и изпълва ни съ блага,
и по пътя ни повежда,
да даримъ ги! Омъ Хара!

Доброто дарява криле

Гължбъ лѣкувала, каза:
“Бързо му никнатъ пера,
беше раненъ, а сега е,
нѣкъде, на свобода!”

Тежко пострадалъ, горкия,
мжно той скрилъ се, едва,
Тя го случайно открила
и го спасила, хвала!

Той ще запомни доброто,
доброто забравя не се,
доброто се помни во вѣка,
доброто дарява криле!

Съдържание :

1. Любовта е като птица.....	3
2. Небето е тукъ, на земята	4
3. На челото на Твореца.....	5
4. Вsrъдъ Зора щастлива.....	6
5. Съ чистотата на дѣте.....	7
6. Въ Небето на душитѣ	8
7. Ангелътъ на Красотата	9
8. Времето на Вѣчността.....	10
9. Любовта е мощна сила.....	11
10. Тя нарича се Незнайна.....	12
11. Като слънцето е Тя	13
12. Господаря на Небето	14
13. За Божественото Царство	15
14. Дѣте на Изгрѣва.....	16
15. Колелото на живота.....	17
16. Доброто дарява криле	18

